

Sygn. akt II CZ 109/11

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa P. W.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń - Spółce Akcyjnej w W.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej -
W. R.
o zadośćuczynienie, rentę i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 grudnia 2011 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie o kosztach
zawarte w pkt. III wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 7 kwietnia 2011 r.,

**oddala zażalenie i nie obciąża skarżącego kosztami
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2011 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 28 października 2010 r. w sprawie o zadośćuczynienie, rentę i ustalenie, między innymi w ten sposób, że podwyższył zasądzone kwoty oraz ze względu na sytuację życiową powoda i jego stan inwalidztwa, nie obciążył go kosztami procesu w zakresie, w jakim przegrał spór w postępowaniu apelacyjnym (art. 102 k.p.c.).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w tym zakresie pozwany zaskarżył zażaleniem zarzucając, że jest ono niedopuszczalne, z uwagi na wyjątkowy charakter art. 102 k.p.c. Zarzucił naruszenie art. 98 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może w ogóle nie obciążyć kosztami strony przegrywającej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że o nieobciążeniu strony przegrywającej kosztami procesu sąd orzeka na podstawie okoliczności konkretnej sprawy uzasadniających ocenę, że chodzi o „wypadek szczególnie uzasadniony”. Skorzystanie z możliwości zastosowania tego przepisu, ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu. Jak wskazał Sąd Najwyższy (m. in. postanowienia SN z dnia 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 i z dnia 1 października 2010 r., I CZ 142/10 nie publikowane) kwestia trafności i zasadności skorzystania z tego uprawnienia, co do zasady podlega kontroli sądu odwoławczego, jednak ewentualna zmiana zaskarżonego orzeczenia o kosztach powinna mieć w takim wypadku charakter wyjątkowy, do czego - na tle motywów postanowienia oraz uzasadnienia wniesionego zażalenia brak jest podstaw.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.